

Αίνιγματώδης λύσις τοῦ αίνιγματος τοῦ ἐν τῷ
 ΙΖ τῆς Πανδώρας γυ. Μπαδίου

Τοῦ τρίτου ἐπὶ κορυφῆς,
 ἢ δωδεκάτῃ εἶμαι
 ἀπὸ τῆς πρώτης μ' ἀδελφῆς,
 κ' ὑπὸ τὸ βλέμμα καίμαι
 ἐκείνου ποῦ τὸ αἶνιγμα
 ἐπιθυμεῖ νὰ λύσῃ.
 Δύο αἱ θυγατέρες μου.
 — Τὰ τέκνα δ' ἑκατέρας,
 — Τῆς πρώτης δύο Σεβαστά,
 καὶ τρία τῆς ἑτέρας.
 Πλειότερον δὲν δύναται
 ἢ τέχνη ν' ἀναλύσῃ.
 Τρίτον δ' ἐάν τὸ πρῶτόν μου,
 καὶ πρῶτόν μου τὸ τρίτον
 τὸ θάρος δὲ τοῦ πέμπτου μου
 τοῦ μετ' ἐκεῖνο ἦτον,
 Ὄνομα μητροπόλεως
 ἦθελον ἀπαρτίσει
 Ἔθνος ἀνδρείου, δυστυχοῦς
 διὰ τὴν τυραννίαν,
 ἧτις αὐτὸ κατέβαλε
 καὶ τὴν ἐλευθερίαν

Ἐν Λαμῖα, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1850. Α. Τ.

Ω Δ Η.

Εἰς τὴν κατὰ Σάρκα Γέννησιν τοῦ Κυρίου καὶ
 Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὴν φάτνην! εἰς τὴν φάτνην! ἐν τῇ Βηθλεὲμ τῇ
 (πόλει!
 Ἐκεῖ σήμερον συντρέχει ἐκθαμβος ἡ κτίσις ὅλη.
 Εἰς τὴν φάτνην τῶν ἀλόγων, ἐκεῖ δόξα ἐκεῖ αἶνος,
 Καὶ τί μείζον; ἐκεῖ τίχτει μήτηρ τὸν Θεὸν Παρθένο.
 Εἰς τὴν φάτνην χριστοφόροι λαοὶ, δεῦτε ἀναχθῶμεν,
 Ἴνα πίστει, ἴνα πόθῳ κατὰ πνεῦμα εὐφρανθῶμεν.
 Καὶ δοξασωμεν εὐθέως,
 Τὴν ἐν ἄκρῃ ταπεινώσει δόξαν τοῦ Παμβασιλέως.

Ὁ Θεοῦ οἰκονομία! Πῶς ὁ Μέγας ἐν ὑψίστοις,
 Καταδέχεται γενέσθαι ταπεινὸς ἐν ἑλαχίστοις.
 Τί σπηλαίου καὶ σπαργάνων, πενιχρότερον; τί χεῖρον;
 Εἰς εὐτέλειαν ἀνθρώπου, ἢ περ φάτνη τῶν ἀχύρων.
 Ἐν πενίᾳ τηλικαύτῃ λάμπ' ἰδοὺ ὁ τηλικούτος,
 Ὁ χρυσοῦστερος Ἡλίου τῆς φιλανθρωπίας πλοῦτος.

Καὶ τοσαύτ' οἰκονομία
 Ἐν τοιαύτῃ τοῦ Σωτῆρος τελειοῦται ἀσθενεία
 Ἀσθενεία; ποῖον ἔπος φύγει ἔρκος τῶν δδόντων;
 Πῶς τὴν κίνητιν οὐ βλέπω, ὅλων σήμερον τῶν ὄντων;
 Οὐρανὸς καὶ Γῆ καὶ Ἄδης, καὶ βασιλεία τὰ πρῶτα,
 Στυφελίζοντ' εἰς τὴν Γένναντοῦ Χριστοῦ ἐξεστηχότα.
 Ἡ τί ἄλλο τοῦ Αὐγούστου Καίσαρος δηλοῖ ἡ τόση,
 Προθυμία ὅπως πάντες οἱ ἐν γῇ ἀπογραφῶσι;
 Καὶ ἀπογραφῇ ἐν πᾶσι,
 Ὁ τὴν Γῆν ἐξουρανῶτας τῆ αὐτοῦ συγκαταβάσει

Σιωπᾷ ἡ γῆ, κοιμῶνται αἱ ἀγέλαι τῶν προβάτων,
 Μόνος ἀγραυλὸς ποιμένων ἀγρυπνεῖ χορὸς φυλάττων.
 Ἰμεῖς εἶπατε ποιμένες, ἀν κ' οἱ οὐρανοὶ σιγῶσι,
 Ἰπὲρ ἀριθμὸν ἀστέρων Ἄγγελοι ἐξαίφνης τόσοι.
 Μέλλουσι παναρμονίῳ καὶ λαμπρᾷ τῇ συμωνίᾳ
 Χαίρετε, Χριστὸς Γεννᾶται
 Κ' ἡ ἡγῶ τῶν δύο πόλων ἀντηχεῖ • Χριστὸς Γεν-
 (νάται)•

Ἄγγελος οὐρανοφάντωρ θεοκέρυξ κορυφαῖος,
 Τὰ γενέθλι' ἀναγγέλλει τοῦ Μεγάλου Βασιλέως.
 Πρόδρομος τῶν Ἀποστόλων, τρότερος τῶν Πρω-
 (τοκλήτων,
 Ἄγραφοι εἰς τοὺς ἀνθρώπους εὐαγγέλιον κηρύττων.
 Τὰ θεμέλια τῆς Νέας καταβάλλει Ἐκκλησίας,
 Καὶ τὴν ἀπαρχὴν κομίζει τῶν ἐθνῶν ἐκ τῆς Περσίας
 Τῆς δὲ πλάνης οἱ προστάται,
 Τὸν Ἡρώδην ἐρωτῶσι • ποῦ ὁ Βασιλεὺς γεννᾶται;

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες, σὺν τοῖς Μάγοις καὶ
 (Ποιμέσι,
 Παραστάντες τῇ ἐνσάρκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν γενέσει,
 Καὶ τὸ θαῦμα προσκυνοῦντες προσενέγκωμεν ὡς
 (δῶρα,
 Συντριβῆς καὶ μετανοίας δείγματα στεναγμοφόρα.
 Καὶ ψυχὰς παρθενευσούταις τὴν Μητέρα καὶ Παρ-
 (θένον)
 Στέμμασι μεγαλωσύνης ἀναθήσωμεν κ' ἐπαίνων,
 Καὶ τῆς δόξης παραστάται,
 Τὸ τερπνὸν καὶ βρυτοσοῶν μέλψωμεν, ἂ Χρισ-
 τὸς Γεννᾶται•